

Gverilci. Televizijska drama.
RTV SLO

Igor Bratož

Kot nedokončano

TV-drami Gverilci, nastali po predlogi **Polone Glavan** in v režiji **Braneta Bitenca**, v stampeu nacionalnih filmov, ki smo jih lahko videli ob koncu leta, ni uspelo kaj posebej opozoriti nase. Glavna težava Gverilcev je po mojem skromnem mnenju enostavno to, da se ustvarjalci niso zmogli učinkovito odločiti za količino likov oziroma ustrezno število zgodb, tiste štiri, ki so jih ponudili, delujejo sicer nepretenciozno, a žal tudi nekako zasilno. Bi bilo morda bolje narediti kaotični omnibus desetih? Ali pa se omejiti na zgolj dve? Tega ne vem, a po ogledu drame se nisem mogel znebiti občutka, da

so bile gledalcem v premislek dane precej tipične življenjske situacije, za učinkovit razplet pa je zmanjkalo energije. Frizerka, ki se ji prikaže rahlo klošarski oče, ljubimca na začetku svoje zgodbe, upokojenec, pripovedujoč o svojih dogodivščinah,

omejene pisarniške uradnice, fant z nasilno mamo – vse to so bila odlična izhodišča za rentgeniziranje različnih stanj zdajšnjosti, a kaj več ni uspelo. Gverilci so v tem pogledu drama, ki vabi s svojo osvežujočo zdajšnjostjo, a razočara z izvedbo. Enostavno premalo zgodbe je bilo v prikazanih zgodbah in se potem lahko vprašaš, ali niso zmogli ali pa ne hoteli.

3